

Slengerik: Jeg vilde gerne give dette lille Lovforslag et Par anbefalende Ord med paa Vejen, og jeg tror ogsaa, det er et Lovforslag, hvis Gang gennem Rigsdagen vil blive ret let. Ganske vist er det et Lovforslag, hvis Gennemførelse kræver Penge, men det kræver ikke Penge af Statskassen, og jeg mener derfor, at Rigsdagen saa meget lettere vil kunne gaa ind paa, hvad der kræves deri. Hvad det gaar ud paa, er en Ophjælpning af Lodsernes økonomiske Forhold, og det kan heller ikke nægtes, at der er al Grund til at op- hjælpse Lodsernes økonomiske Kaar her i Landet. Forholdet er det, at de Penge, Lodserne tjene i forskellige Lodserier, ere højst forskellige. Der findes flere Steder, hvor Lodserne kunne tjene 4,000 Kr. og maaske mere aarligt, men der er andre Steder, hvor de kun tjene 400 Kr., ja der findes endogsaa et enkelt Lodseri, ved hvilket der er ansat 12 Lodser, som i Gennemsnit kun have haft 176 Kr. i Lodspenge i Løbet af et Aar. Jeg mener, man maa kunne indse, at naar Forholdet er saaledes, bør der gøres noget for at rette det. Man forlanger jo, at Lodserne skulle være til Stede naar som helst de blive kaldte ud, naar et Fartøj kommer forbi, og der er ikke Spørgsmaal, om Vejret er godt eller daarligt, naar det i det hele taget er muligt at sejle; og man forlanger, at de skulle have en Jolle at sejle ud i. Endvidere forlanger man, at de skulle være paalidelige, dygtige Folk, der kunne udføre den Gerning, de have paataget sig, til fuldstændig Tilfredshed. Jeg mener derfor, at man paa den anden Side ogsaa maa stille denne Fordring, at Lodserne stilles saaledes, at de faa en nogenlunde rimelig Løn for det Arbejde, de udføre, saaledes at de dog kunne leve nogenlunde deraf.

Naar vi nu have faaet forelagt dette Forslag, som gaar ud paa at forandre et Par Paragraffer i Lodsloven, saa er Grunden ganske særlig, at Tiderne, siden vi fik Lodsloven af 1879, have forandret sig i væsentlig Grad til Lodsernes Skade. Der er flere sammenstødende Omstændigheder, der ere Skyld i dette. Dels er jo i ret høj Grad Sejlskibene, som man før benyttede, blevne afløste af Dampskibe, og for Dampskibe gælder det jo, at de uanset Modvind kunne besejle et Farvand, hvor Sejlskibene ville være nødsagede til, naar de havde Vinden imod sig, at tage Lods, fordi de ellers ikke kunde komme igennem Farvandet uden at løbe paa Grund. Der er ogsaa en anden Ting, som vedrører

Forholdet med Hensyn til Dampskibene. Alle vide jo, at i de senere Aar have vi her i Landet i meget stærkere Grad faaet vore Farvande belyste om Natten. Der er blevet opført Fyr rundt omkring, som ere en umaadelig Hjælp for dem, som sejle om Natten. Adskillige Steder er Forholdet det, at Fartøjer ikke kunne komme igennem Farvandet om Dagen, men blive liggende Dagen over og vente til Natten, da de kunne sejle paa Fyrene, og de Steder ere ikke ganske faa her i Landet, hvor Fartøjerne saaledes blive liggende udenfor i det aabne Farvand Dagen over og først om Aftenen, naar Fyrene ere tændte, gaa igennem Løbene og derved spare Lodspengene. Men der er en anden Omstændighed, som ganske særlig har gjort, at Lodsernes Fortjeneste er ringere, og det er, at vi lidt efter lidt for Dampskibene have faaet en helt anden Type, en helt anden Konstruktion, end før. Medens alle Fartøjer før vare byggede nogenlunde efter de samme Regler, bygger man nu til Dags Dampskibene fyldige, mindre dybtgaaende, men alligevel af en saadan Størrelse, at de kunne tage meget stor Last med sig, hvorimod Sejlskibenes Bygningsform nu til Dags i det væsentlige er nogenlunde saadan, som den var, da vi fik Loven af 1879. Men da Lodspengene efter den gamle Lov, som gælder nu, ere blevne beregnede efter Fartøjets Dybgaaende — ganske særligt — vil man forstaa, at da man nu bygger Fartøjer, der tage mere med sig, endskønt de ere mindre dybtgaaende end før, bliver Følgen, at Lodspengene blive mindre, for hver Gang man bygger et saadant Fartøj drægtigere, uden at det derfor er mere dybtgaaende eller man endogsaa formindsker Dybgaaendet og gør Drægtigheden større. Der er endelig endnu en anden Omstændighed, der har bidraget til, at Lodspengene blive mindre, og det er den, at de store Byer i højere Grad end før trække Sejlskibene til sig; de have Havne, der ere lette at besejle, og da man har Jernbanenettet over hele Landet, vil man være i Stand til fra de store Byer pr. Bane at forsende, hvad der kommer til Havnene. Dette gør, at paa mange Lodserier er der ikke meget at bestille, og at Lodspengene som Følge deraf blive saa ringe, at de kunne gaa saa langt ned, at Lodserne paa enkelte Steder ikke have mere end 176 Kr. om Aaret.

Det her foreliggende Forslag sigter til at afhjælpe en Del af disse Mangler.

Medens man, som jeg før nævnte, hidtil har beregnet Lodspengene ganske sær-